

גַּצְבִּים עַלְיוֹ. שֶׁלֶשׁ אֲנָשִׁים
(דִקְיִמֵין) אֶלְיוֹ אֲבָהָתָא
אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
דִקְיִמֵין עַלְוָהִי וְחַמוּ עַזְבָּדִין
טַבִּין (נ"א דַעַבְדִין) דַעַבְדִין. וַיַּרְא
וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם מְפַתֵּח הַאָהָל
וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרְצָה. מִשּׁוּם דִחְמִי
שְׁכִינַת יְקֻרָא עַמְהֹן הַדָּא
הַוָּא דְבָתִיב, (שיר השירים א') עַל
בֵּן עַלְמֹות אַהֲבוֹך (אלו ח
הָאָבוֹת):

דָבָר אַחֲר וַיַּרְא אֶלְיוֹ יי
בָּאַלְוִי מִמְרָא. רְבִנֵן פָתָחִי
בְּהָאֵי קָרָא בְשָׁעַת פְטִירָתוֹ
שֶׁל אָדָם. דְתִנְיא אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה בְשָׁעַת פְטִירָתוֹ שֶׁל
אָדָם הַוָּא יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל
שְׁהַגְשָׁמָה מִתְפַרְדָּת מִן
הַגּוֹנָת. וְלֹא נִפְטָר אָדָם מִן
הַעוֹלָם עַד שְׁרוֹאָה אֵת

תָא חִזֵּי, דַעַד לֹא אַתְגֹּזֶר
אֶבְרָהָם לֹא הוֹה עַלְיָה
אֶלְאָ הָאֵי דִרְגָא (כח ב)
כַּדְאָמְרוֹן, פִיּוֹן (לְבַתְרָה) דַאַתְגֹּזֶר
מָה בְתִיב וַיַּרְא אֶלְיוֹ יי.
לִמְאוֹן, דַהָא לֹא בְתִיב וַיַּרְא
יי אֶל אֶבְרָם. דָאי לְאֶבְרָם
מַאי שְׁבָחָא הַכָּא יִתְיר
מַבְקָדְמִיתָא עַד לֹא אַתְגֹּזֶר
דְכְתִיב וַיַּרְא יי אֶל אֶבְרָם.
אֶלְאָ רְזָא סְתִימָא אֵיהִי,
וַיַּרְא אֶלְיוֹ יי. לְהַהְוָא דִרְגָא
דִמְלִיל עַמִּיה, מָה דָלָא הוֹה
מִקְדָמָת דִבָא עַד דָלָא
אַתְגֹּזֶר. דַהְשָׁתָא אַתְגָלִי קוֹל
וְאַתְחָבֵר בְדַבָּור כַד מַלִּיל
עַמִּיה. וְהַוָּא יוֹשֵׁב פָתָח

דִמְהִימָנָתָא. כְחֹם הַיּוֹם. דָא רְזָא דְאַתְדַבְקָ בֵיהֱ אֶבְרָהָם תּוֹקֵפָא
דִסְטָרָא דִימִינָא דִרְגָא דִילִילָה. פָתָח (דף צח ע"ב) הַאָהָל. רְזָא דִתְרֹעָא
דִצְקָק פָתָחָא דִמְהִימָנָתָא, דְכִידֵין עַל בֵיהֱ אֶבְרָהָם בְּהָאֵא רְשִׁימָא
קְדִישָא. כְחֹם הַיּוֹם. דָא צְדִיָּק דִרְגָא דִחְבּוֹרָא חַדָּעַל בֵיהֱ מֵאָן
דַאַתְגֹּזֶר וְאַתְרָשִׁים בֵיהֱ רְשִׁימָא קְדִישָא, דַהָא אַתְעַבֵּר מַעֲרָלָה וְעַל

השבינה הדא הוא דכתיב
(שםות לו) כי לא יראני האדם
וחי. ובאיין עם השבינה
שלשה מלאכי השרת לקבל
נשמרו של צדיק. הדא הוא
דכתיב וירא אליו יי' גנו.
בחום היום. זה יום הדין
הבעור בתנור להפריד
הגשם מה גnof.

וישא עינוי וירא והנה
שלשה אנשים. המבקרים
מעשו מה שעשה, והוא
מודה עליהם בפיו. ובין
שהגשם רואה בה, יוצא
מן הגוף עד פתח בית
הבליעת, ועומדת שם עד
שמתודה כל מה שעשה
הגופע מה בעולם הזה. ואנו
נשמעת הצדיק היא שמחה
במעשה ושמחה על

האלה. והוא ולא גלי מאן.
אלא הכא גלי חכמתא
דכלתו דרגין שרוי על האי
דרגא תפאה בתר האתגר
אברם.

תא חזי, וירא אליו יי'. דא
הוא רוזא דקול
דאשטע דאתחבר בדבר
ואתגלי ביה. וזה יושב
פתח האהיל, דא עלמא
עלאה דקאים לאנתרא
עליה. בחום היום. האה
אתגהיר ימינה דרגא
דאברם אתדבק ביה. דבר
אחר בחום היום בשעתא
דאתקريب דרגא לדרגא
בתיאבנתא דא לקל דא,

בקיום דתרין דרגין אלין דאפונ רוזא דמהימנותא:
והנה שלשה אנשים וגו. אלין תלת מלאכי שליחן דמתלבשן
באוויר ונחתה להאי עלמא (ואתחוון) (לד ע"א) בחיזוק דבר נש. ותלת

פְּקֻדּוֹנָה. דָתָנָא אָמַר רַבִי
יִצְחָק נִשְׁמְתוֹ שֶׁל צָדִיק
מִתְאֹהֶה אִימָתִי תִּצְא מִן
הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא חֶבֶל, בְּרוּ
לְהַתְעִנָּג בְּעוֹלָם הַבָּא.

תָנו רְבָנָנו בְשִׁלְחוֹ רַבִי
אַלְיָזָר הַגָּדוֹל, הַהוּא יוֹמָא
עָרֵב שְׁבָת הָהָר, וְאַתְּבִיב
לִימִינָה הַזְּרָקָנוֹס בְּרִיה,
וְהָהָר מְגַלֵּי לֵיה עַמִּיקָתָא
וּמְסִתְרָתָא, וְהָהָר לֹא הָהָר
מִקְבֵּל בְּדֻעָתָה מַלְיָא,
דְחַשֵּיב בְּמַטְרָף בְּדֻעָתָה
הָהָר. בֵין דְחַמָּא בְּדֻעָתָא
דְאָבוֹי מִתִּישָׁבָא עַלְיוֹן, קִבְיל
מְנִיה מָה וּתְמִנִּין וְתְשֵׁעה
רְזִין עַלְאיָן.

כֵד מַטָּא לְאַבְנִי שִׁיש
דְמַתְעָרְבִי בְּמִיא עַלְאהָ,

וַיַּרְא אֱלֹהִים. אָמַר רַבִי אֲבָא
עַד לֹא אַתְגֹּזֶר
אַבְרָהָם הוּא אֲטִים. בֵין
דְאַתְגֹּזֶר אַתְגָּלִי כֵלָא וּשְׁרָא
עַלְיהָ שְׁכִינָתָא בְשָׁלִימָו
כְּדָקָא יָאוֹת. תָא חִזְוִי וְהָוָא
יַוְשֵׁב פַתְח הַאָהָל. וְהָוָא. דָא
עַלְמָא עַלְאהָ דְשָׂרִי עַל הָאֵי
עַלְמָא תִתְאָה. אִימָתִי בְּחֻומָה
הַיּוֹם בְזָמָנָא דְתִיאוּבָתָא
דְחַד צָדִיק לְמַשְׁרִי בִּיה.
מִיד וַיָּשָׁא עַיְנִיו וַיַּרְא וְהַנִּהְנִה
שֶׁלְשָׁה אֲנָשִׁים גַּצְבִּים
עַלְיוֹן. מִאן אַפְנוֹן שֶׁלְשָׁה
אֲבָשִׁים. אַלְיָן אַבְרָהָם יִצְחָק
וּיְעָקֹב דְקִיְיָמִי עַלְיהָ דְהָאֵי
דְרָגָא, וּמְגַיְיָהו (דף צט ע"א) יַגְנִיק

הָוּ כְגֻונָא דְלַעַילָא, בְגַין דְקַשְׁת לֹא אַתְחַזֵּי אֶלָא בְגֻונִין תְּלַתָּא
חַוּר וּסְמָק וּרְוק. וְהָכִי הָוּ וְדָא.
וְאַלְיָן אַפְנוֹן שֶׁלְשָׁה אֲנָשִׁים תְּלַתָּא גֻונִין, גַעַן חַוּר, גַעַן סְמָק, גַעַן

תוספְתָא

וירא אליו יי באלוני ממרא. אמאי באלוני ממרא, ולא באתר אחרא. אלא בגין דיהיב ליה עיטה על גיזרו דקנימא דיליה. בשעתא דאמר קידשא בריך הוא לאברהם למגוז אול אברהם לפלא עם חברוי, אמר ליה עניר (אولي ר"ל נבר עברו עלייך צ' שנה ואולם גם יותר שהם צ"ט כמ"ש בתוה"ק. ולא חשב הפרט) אנתך בון תשעין שנין ואת מעיק גראמה. אמר ליה ממרא דכרת יומא דרמו לך כשדיAi באthon דנוירא. ושהוא כפנא דבער על עלמא דכתיב, (בראשית יט) ויהי רצוב הארץ וירד אברם מצרים. ואנון מלכין דרדפו בתריהון ומחייב יתחן וקדשא בריך הוא שזבינה מפלא ולא יכול בר נש למעבד לך ביש. קום עביד פקודא דמרא. אמר ליה קידשא בריך הוא, ממרא אנתך יהבת ליה עיטה למגוז, חייך לית אנא מתגלי עלייה אלא בפלטרין דיליה, הדא הוא דכתיב באלוני ממרא (עד כאן התוספטא):

סתרי תורה

ירוק. גוון חור דא מיכאל בגין דאיهو סטרא דימינא. גוון סומק דא גבריאל סטרא דשMAIL. גוון ירוק דא רפאל, והני אנון תלת גוונין דקשת דקשת לא אתחזוי אלא עמהון, ובגין כה וירא אלין. גליו שכינה בثلاثת גוונין אלין. וכלחו אצטרכו, חד לאסיא מן המילה ודא רפאל מארי דאסוון. וחדר לבשרא לשירה על בראש ואיה מיכאל בגין דאיهو אתחמא.

בכה רבי אליעזר ופסק
למייר, אמר קום ה'תם בר'.
אמר ליה אבא למה. אמר
לייה חווינא דאותה חלוף מן
עלמא. אמר ליה זיל ואימא
לאפק דסתלק תפלאי
באתר עלאה, ובתר
דאסתלק מן עלמא ואיתי
הבא למחרמי להוון לא תבכי
דאנון קרייבין עלאיין ולא
תפאיין ודעטה דבר נesh לא
ידע בהו.

עד דהו יתבי, עאלו חביבי
דרא למברך ליה, אוליט
להו על דלא אותו לשמשא
לייה דתגינן גודלה שמושה
יוטר מלמודה. עד דאתא
רבי עקיבא, אמר ליה
עקיבא עקיבא למה לא
אתית לשמשא לי (זהא אתה

(יסודה דעלמא) ואתונן. כדיין וירא
וירץ לקראתם. דתיאובתא
דהאי דרגא תפאה
לאתחברא בהו וחדותה
דילה לאתמשכא אבתורייהן.
וישתחוו ארצה, לאתקנא
קרים לא גבייהן.

תא חז, עבד קודשא בריך
הוא לדוד מלפआ חד
סמכא מזריםיא עלאה
כאבון. ואף על גב דאייה
קרים לא גבייהן. אבל
בזמןא דאתחבר בהו אייה
חד סמכא לאתקנא
בזריםיא עלאה. ובעין כפ
נטל מלכותא (עת ב) בחברון
דוד מלפआ שבע שבין
לאתחבר באו. זהא אתה.

לימינא וכל טבין וברכאנ בידיה את מסרנו מסטרא דימינא. וחד
להפכאנ לسدום וקדא אייה גבריאל דאייה לשמאלא. ואייה ממנה על
כל דיןין דעלמא מסטרא (דיןיא) דשמעלא למדן ולמעבד על ידא

עתא לאצראפָא). אמר ליה רבי לא הוּה לי בְּנָא. ארפתה אמר אֲתִמָּה עַלְךָ אֵין תְּמוֹת מִיתָּה עַצְמָה. לטִיה דִיהא קָשָׁה מִבְּלָהּוּן מִיתָּהּוּ.

בְּכִי רַבִּי עַקְיבָּא וְאמַר לֵיה רַבִּי אָוְלִיפָּלִיף לֵיה אָוְרִיאַתָּא. אָפָתָח פּוֹמִיה רַבִּי אַלְיעָזֶר בְּמַעַשָּׂה מְרַכְּבָה. אָתָא אָשָׁא וְאַסְחָר לְתְרוּחוֹן. אָמְרוּ חֲפִימִיא שְׁמָע מִינָה דְלִית אָגָנו חִזְיָון וּבְדָאיָן לְבָה, נְפָקוּ לְפִתְחָא דְבָרָא וִיתְבוֹתָן, הָוָה מֵה דְהָוָה וְאַנוֹ אָשָׁא.

וְאַוְלִיפָּה בְּבָהָרָת עָזָה תְּלַתָּה מְאָה הַלְּכֹות פְּסוּקּוֹת, וְאַוְלִיפָּה לֵיה רִיּוֹ טֻעְמִים דְפָסּוּקִי דְשִׁיר הַשִּׁירִים. וְהוּא עִינָנוּ דַרְבִּי עַקְיבָּא נְחַתֵּין

דְמָלָאָה הַמוֹת דָאַהוּ מְאֵרִי דְקָטוֹלָא דְבִי מְלָכָא.

וְכָלָהוּ עַבְדוּ שְׁלִיחָתָהּוּן, וְכָלָחַד וְחַד כְּדָקָא חִזִּי לֵיה. מְלָאָה גְּבָרִיאַיְל בְּשְׁלִיחָתָהּ לְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, וְמְלָאָה הַמוֹת בְּשְׁלִיחָתָהּ הַנִּפְשָׁא דִיצָר הַרְעָ. וְעַם כָּל דָא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא לֹא נִפְיק עד דְחִזִּי שְׁכִינָתָא.

רַבִּי אָבָא פָתָח וְאָמַר, (תהלים כ) מֵי יַעַלְהָ בְּהָר יִי וְמֵי יַקְוָם בָּمִקְוָם קָדְשָׁו. תָא חִזִּי, כָל בְּנֵי עַלְמָא לֹא חִמְאָן עַל מָה קִיִּימִי בְּעַלְמָא, וַיּוֹמִין אַזְלִין וְסַלְקִין וְקִיִּימִי קְמִי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, כָל אַפְוָן יוֹמִין דְבָנִי נְשָׁא קִיִּימִי בְּהָוּ בְּהָאֵי עַלְמָא, דְהָא כָּלָהוּ אַתְּבָרִיאָו וְכָלָהוּ קִיִּימִי לְעִילָא, וְמַגְלָן דְאַתְּבָרִיאָא, דְבִתְבִיבָא, (תהלים קלט) יִמְים יַזְרָוּ.

וְכָد מְטָאָן יוֹמִין לְאַסְתָּלָקָא מְהָאֵי עַלְמָא. כָּלָהוּ קְרִיבִין קְמִי מְלָכָא עַלְאָה, הַדָּא הַוָּא דְבִתְבִיבָא, (מלכים א ב) וַיַּקְרַבּוּ יִמְיָה

מֵיאַ. וְאַתְּחֹזֶר אֲשָׁא
בְּקָדְמִיתָא. בְּרֵד מְטָא לְהָאֵי
פְּסֻוקָּא (שיר השירים ב) סִמְכּוֹנִי
בְּאֲשִׁישָׁת רְפָדוֹנִי בְּתַפְוּחִים
בְּיִ חֹלוֹת אֲהַבָּה אָנִי, לֹא
יְבִיל לְמַסְבֵּל רְبִיבִ עַקְיבָּא
וְאַרְבִּים קָלִיה בְּבָבִיִּתָּא וְגַעַי
וְלֹא הוֹה מִמְלָל מִדְחִילָה
דְּשִׁכְינַתָּא דְּהָוֹת תִּפְןָן.

אוּרִי לֵיה בֶּל עַמִּיקָתָא וְרוֹזֵן
עַלְאַין דְּהָוֹה בֵּיה בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים. וְאוּמֵי לֵיה אָוּמָה
דְּלֹא לִישְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׂום חָדָר
פְּסֻוק מְגִיה בַּי הַבִּי דְּלֹא
לִיחְרִיב עַלְמָא, קוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּגִינִּיה. וְלֹא בְּעֵי
קְטַמִּיה דִּישְׁתַּמְשּׁוֹן בֵּיה (דף צט
ע"א) בְּרִיתִיתִי מִסְגִּינָות
קְרוּשָׁתָא דָאִית בֵּיה. לְבָתָר
נְפִיק רְבִיבִ עַקְיבָּא וְגַעַי

דָּוד לְמוֹת. (בראשית מו) וַיִּקְרַבְוּ
יְמִי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. בְּגַיִן דִּכְדָּבָר
בְּרֵנֶשׁ אֵיתָה בְּהָאֵי עַלְמָא
לֹא אֲשָׁגָה וְלֹא אֲסַתְּבֵל עַל
מַה קָּאִים, אַלְאָ כָּל יוֹמָא
וַיּוֹמָא חַשִּׁיב בְּאַלְוּ הוּא אֲזִיל
בְּרַקְנִיָּא, דְּהָא כִּד גַּשְׁמַתָּא
גַּפְקָת מַהְאֵי עַלְמָא לֹא
יִדְעַת לֹאָן אֲרַחָא סַלְקִין לְהָ.
דְּהָא אֲרַחָא לַסַּלְקָא לְעַילָּא
לְאַתָּר דְּגַהְיָרוּ דְּגַשְׁמַתָּין
עַלְאַין גַּתְרִין, לֹא (דף צט ע"ב)
אֲתִיהִיב לְכַלְהֹן גַּשְׁמַתָּין,
דְּהָא בְּגַוּנוֹנָא דְּאֵיתָה אַמְשִׁיךְ
עַלְיָה בְּהָאֵי עַלְמָא, הַכִּי
אֲתִמְשָׁכָת לְבָתָר דְּגַפִּיק
מִגִּיה.

כִּד חָמָא לוֹן מִתְחַבְּרוֹ כְּחַדָּא כְּדַיִן חָמָא שְׁכִינַתָּא (דף צט ע"ב) (בְּגַוּנוֹנָא דָא)
בְּגַוּנוֹנָא וְסִגִּיד דְּכַתִּיב, (בראשית לג) וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרְצָה. בְּגַוּנוֹנָא דִּיעַקְבָּ
שָׁנָאִמֶּר (בראשית מו) וַיִּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל רַאשׁ הַמְּטוֹה לְשִׁכְנָה. וּלְגַבֵּי
שְׁכִינַתָּא אִמֶּר בְּשָׁמָא אַדְנֵי, וּלְגַבֵּי צְדִיק אַדְוֵי. דְּהָא כְּדַיִן אֲקָרֵי
אַדְוֵן כָּל הָאָרֶץ כִּד אַתְּנִהְרָא מִצְדִּיק וְאַתְּנִהְרָא בְּגַוּנוֹנָא, דְּהָא בְּגַיִן

ונבעין עינוי מיא, והוה אמר, ווי רב, ווי רב, דאשтар עלמא יתומ מגה. עאלו כל שאר חביביא גביה ושאלו ליה ואתיב להו.

הוה דחיק ליה (שעתא) לרבי אליעזר, אפיק תרי דרוועי ושיינון על לביה. פתח ואמר, אי עלמא עלמא עלאה, חורת לאעלא ולאננו מן תפאה כל נהирו ובוצינה. ווי לבון תרי דרעי ווי לבון תרי תורה היישבחון יומא דייןמן עלמא. דאמר רבנן יצחק כל יומי רבני אליעזר היה נהירא שמעהא מפומיה ביומא דאתהיבת בטורא דסיני.

תא חז', אי בר נש אתמשיך בתיר קידשא בריך הווא, ותיאבהתא דיליה אברתיה בהאי עלמא, לבתר פד נפיק מגיה, איהו אתמשיך אברתיה וייהבין ליה אורח לאסתלקא לעילא, בתיר ההוא משיכו דאתמשיך ברעotta כל יומא בהאי עלמא.

אמר רבנן אבא יומא חד אערעננא בחד מתא מאפונ דהו מון בני קדם, ואמרו לי מה היא חכמתא דהו ידען מיום קדמאי והו אשכחן ספרין דחכמתא דלהון, וקריבו לי חד ספרא.

(דא איה בגונא דא בדין) **דא אשטלים לעילא.**

מהכא, דהיו דלחתא משיכו מלעילא, דהא גונין אלין משיכין משיכא מלעילא מאפונ מקוריין עלאין. און"י משיכא מלעילא באליין תלת גונין דאתלבש בהו, ובהו נטלא כל מה דנטלי מלעילא. ובגין דאנון חבורא דיליה וסמכין דיליה בכלא אתרם שמא

אמר אוריתא (סבירית גמרא) גמרא וחייבת סברית ושמושא עבדית. ראלו יהונ כל בני אישא דעלמא סופרים לא יבלין למקتاب ולא חסרי תלמידי מהחייבתי אלא בכוחלא בעינא ואני מרבותי אלא במאן דשתי בימא. ולא היה, אלא למיטן טיבותא לרבותי יתר מגניה. והוא שאליין מגניה בההוא סנולא דיבום עד נפק נשמה היה ואמר טהור. ולא היה תמן רבינו עקיבא. בד נפק שבתא אשכחיה רבינו עקיבא דמיית, בזע מאגניה וניר כל בשירה ורק מא נחית ונגיד על דיוונגה. היה צוח ובכוי, נפק לברא ואמר, שמיא שמיא אמרו

אדנו". דהא שמא דא אתגלי לייל ברזין עלאיין, אתגלי לייה באתגלי מה דלא היה מקדמת דנא דלא היה גזיר. ועד דאתגור לא בעא קודשא בריך הוא לאפקא מגניה ורעה קדישא כיון דאתגור מיד נפק מגניה ורעה קדישא.

ובגין כה אתגלי עלייה שכינתא באפונן דרגין (דף ק ע"א) קדישין. רניאל

והוה כתיב ביה, דהא בגונא דרעותא דבר נש איכוון ביה בהאי עלמא, הבי אמשיך עלייה רוח מלעילה בגונא דההוא רעותא דאתדק ביה, אי רעותיה איכוין במלחה עלאה קדישא איהו אמשיך עלייה לה היא מלה מלעילה לחתא לגביה.

ואי רעותיה לאתדק בא בסטרא אחרא ואיכוין ביה, איהו אמשיך לה היא מלה מלעילה לחתא לגביה. והוא אמרי דעקרא דמלתא תליא במלין ובעובדא וברעותא לאתדק בא, ובדא

לשם שא ולסירה
הנחיותה דהות נהיר יתר
מנחון הוא אתחשך. (דף צ ט"ב)
אמר רבי יהודה בשעה
שנשמת הצדיק רוץ ליצאת
שמחה והצדיק בטוח
במיתתו כדי לקבל שברו,
ברא הוא דבריב, וירא וירץ
לקראתם. בשמחה, לקבל
פניהם. מי ייה מקום,
מפתח האهل בדקה אמרן.
וישתחוו הארץ לנבי שבינה.
רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר
השירים ב) עד שיפוח היום ונסו
הצללים סוב דמה לך דודי
לצבי או לעופר האילים. עד
שיפוח היום וגוי. זו אורה
לאדם בעודו בעולם היה
שהוא בהרף עין. תא חוי,
מה בתריב, (קהלת ו) ואלו היה

וmeshalim יזהרו כזוהר הרקיע. זהיר זוהר בדליך
זהרא. זהיר דאנהייר דאדריך ונציין לכמה סטרין.
זהיר סליק ונחתת. זהיר נציז לכל עיבר. זהיר נגיד ונפיק. זהיר
دلלא פסיק לעלמין. זהיר דעביד תולדין. זהיר (ההיא) טמיר ונגניז,
ונציינו לכל נציז ודרgin כלא ביה, נפיק וטמיר. סתים וגלייא. חוי

אתmesh מליילא לתתא
ההוא סטרא דאטדפק בה.
ויאשבחנא ביה כל אפין
עוזדין
ופולחנין דככיא ומגלי
ומלין דאצטראיכו לוֹן ויהיאך
רעotta לאטפונגא בהו בגין
לאמשכא לוֹן (דף ק ע"א)
לגביהו. כגונגא דא מאן
דבעי לאטדפקא לעילא
ברוח קידשא דהא בעובדא
ובמלין וברעotta דלבא
לכונגא בה היא מלחה תליה
מלטה לאמשכא ליה לגביה
מעילא לתתא ולאטדפקא
בה היא מלחה.

והו אמרי כמה דבר נש

וmeshalim יזהרו כזוהר הרקיע. זהיר זוהר בדליך
זהרא. זהיר דאנהייר דאדריך ונציין לכמה סטרין.
זהיר סליק ונחתת. זהיר נציז לכל עיבר. זהיר נגיד ונפיק. זהיר
دلלא פסיק לעלמין. זהיר דעביד תולדין. זהיר (ההיא) טמיר ונגניז,
ונציינו לכל נציז ודרgin כלא ביה, נפיק וטמיר. סתים וגלייא. חוי

אלף שנים פעמים וגו'. ביום המיתה כל מה שהייתה נחשב ביום אחד אצלו. אמר רבי שמעון נשמהו של אדם מתרה בו ואומרת עד שיפוח היום (ונסו האצללים) וידמה בעיניך בחרוף עין בעודך בעולם הזה. ונסו האצללים הרא הוא דברתיב, (איוב ח) כי צל ימינו עלי ארץ. בבקשה מטה סוב דמה לך דודי לאבי וגו'.

דבר אחר עד שיפוח היום וגו'. אמר רבי שמעון בן פזי, זו אורה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא בחרוף עין. מה האבי קל ברגלו או אף אתה היה קל באבי או בעופר האילים לעשות רצון בוראך כדי שתנהל העולם

אתmesh באה עלמא הבי נמי משכין ליה כד נפיק מהאי עלמא. ובמה דתדק באה עלמא ואתmesh אבתיריה הבי אתדק בההוא עלמא, אי בקדשא, בקדשא. וαι במסאבא, במסאבא. אי בקדשא, משכין ליה לגביה ההוא סטר ואתדק ביה לעילא, ואתעבד ממנה שמשא לשמשא קמי קודשא בריך הוא בין אפונ שאר מלאכין. כמה דהבי אתדק לעילא וקאים בין אפונ קדישין דברתיב (וכרייה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

ולא חזי. (זה) ספרא לא מביעא דבריא, נפיק ביממא טמיר בליליא אשטעשא בפלגות ליליא בתולדין דAFXIK. זה ייר חזיר ואנhero לכלה, כללא דאוריתא, וזה איה דאתחיז, וכל גוונין סתימים בית, ואתקורי בשמא לדאנ". תלת גוונין אתחיז למתא, מהאי תלת גוונין לעילא, מאlein עלאין אתmesh כלא (ס"א לגביו זהר) (אנון עלאין. זהר)

הבא שהוא הרי בששים הנקרא הר יי', הר התענווג ההר הטוב.

אמר רבי חייא אמר רב אי הויינא מסתכלין בפרשタ דא נסתכל בחכמתא, אי עניינא נשמרת היא לאו רישא סופא ולאו סופא רישא, (ד"ק ט"א) זאי עניינא לפטירת איניש מעלה מא היא, נסתור כל פרשタ או נוקים פרשタ בהאי או בהאי. מהו יוקח נא מעת מים ורוחזו רגילים וגו' ואקחה פת לחם וגו' וימחר אברהם האלה אל שרה וגו' ואל הבקר רץ אברהם וגו' ויקח חמאח וחלב וגו'. כר אתה רב דימי אמר לא מצאה נשמה תועלת לגוף

הכי גמי בגונא דא. אי במסאבא, משכין ליה לגביה ההוא סטר וاتעbid כחד מנוייה לאותבקא בהו ואבון אקרון נזקי בני נשא. ובההי שעתה דנפיק מהאי עלמא בטליין ליה ושאבין ליה בגיהם בההוא אתר דידיini לון לבני מסאבא דסאיבו גרמייהו ורוחיהו, ולבתר אתדק בהו. ואיהו נזק (כט א) כחד מאבון נזקי דעתמא.

אמיגא לון בני קריבא דא למלין דאוריתא. אבל אית לכוי אתרכקה (מנу) מאפון ספרין (אלין) בגין שלא

делא אתחז. וניציז בתריסר נציצין, זיהירין דנציצין מניה. תלייסר אפונ ברזא דשםא (ד"ק ט"ב) קדיישא וגו', רזא דאין סוף יודוד אקרוי. כד אתחבר זהר מתאה ארני בזורה עלאה יוד, אתעbid שמא סתיים. דביה ידע נבייאי קשות ומסתכלאן לגו זהרא עלאה, ודא יאלדונגקי חייזו טמירין (נ"א חייזו טמירין) דכתיב, (יחזקאל א) בעין

אלמְלָא מֵה שְׁרָמוֹ בְּכָאן
רְמוֹ הַקְרָבָנוֹת. בְּטַלוֹ
הַקְרָבָנוֹת לֹא בְּטַלה הַתּוֹרָה,
הָאֵי דָלָא אָעֵסְק בְּקְרָבָנוֹת
לְיַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וַיַּתְהַנֵּי לֵיהּ
וַתִּירָא, דָאָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן
בְּשִׁפְרֵשׁ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
הַקְרָבָנוֹת אָמֵר מֹשֶׁה רְבָנוֹנוֹ
שֶׁל עַולְם תִּינְח בְּזָמָן שִׁיחָיו^ו
יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמָתָם, בֵּין
שִׁיגָּלוּ מַעַל אַדְמָתָם מַה
יַעֲשָׂו, אָמֵר לוֹ מֹשֶׁה, יַעֲסֻקּוּ
בַּתּוֹרָה וְאַנְיִ מֹוחֵל לָהֶם
בְּשִׁבְילָה יוֹתֵר מִפְּלָיָה
הַקְרָבָנוֹת שְׁבָעוֹלָם שָׁגָאָמֵר
(וַיַּרְא ו') זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה
לְמַנְחָה וְנוּ). בְּלוּמָר זֹאת
הַתּוֹרָה בְּשִׁבְיל עַולָה
בְּשִׁבְיל מַנְחָה בְּשִׁבְיל
חַטָּאת בְּשִׁבְיל אָשָׁם.

(ד"ג ע"ב) יִסְטִי לְבִיכּוּ לְאַלְיִן
פּוֹלְחָבִין וְלִכְלָ אָבָונִ סְטָרִין
דָקָאָמֵר הַכָּא דִילְמָא חַס
וְשַׁלּוּם (ל'א) תְּסִטּוֹן מִבְּתָר
פּוֹלְחָבִין דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
דָהָא כָּל סְפָרִים אַלְיִן
אַטְעָבִין לוֹן לְבָנִי בְּשָׁא, בְּגִין
דְבָנִי קָדָם חַפְּמִין הוּא,
וַיַּרְוִתָּא דְחַכְמָתָא דָא יַרְתּוּ
מְאַבְרָהָם דִיְהָב לְבָנִי
פְלִגְשִׁים, דְכַתִּיב, (בראשית כה)
וְלְבָנִי הַפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר
לְאַבְרָהָם נָתָן אַבְרָהָם מִתְגָּנוֹת
וְיִשְׁלָחָם מַעַל יִצְחָק בָּנוֹ
בְּעֹזְבָנוֹ חֵי קָדָמָה אֶל אֶרְץ
קָדָם. וְלִבְתָּר אַתְמַשְׁכוּ
בְּהַחִיא חַכְמָה לְכָמָה סְטָרִין.

החשמל מtopic האש.

מִתְגִּיתִין, עַלְאיִין רַמְאיִין טַבִּין דִימִינָא, תְּשַׁע נְקוּדִין דָאוּרִיתָא
נְפָקִין, וּמִתְפָלִגִין בָאַתּוֹן, וְאַתּוֹן בָהוּ נְטָלִין, (מְטָלְלִין) מְטָלְנוֹי דְקִיקִין
בָרְזִין. (פְלִטִין) פְלִגִין, אַלְיִן תְּשַׁע שְׁלִיטִין עַל אַתּוֹן, אַתּוֹן מְפִינִין
אַתְפְשִׁתוֹ. אַשְׁתָאָרוּ נְקוּדִין לְאַעַלָה לוֹן. לֹא נְטָלִין בָר כֶּד אָבָונִ

אמר רבי ברוספְּדאי האי
מאן דמְדָבֵר בְּפּוֹמִיה בְּבַתִּי
כְּנֶסֶית וּבְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת
עֲנֵינָא דְקָרְבָּנָיא
וְתִקְרִיבָתָא וַיְבּוּן בָּהּ
בְּרִית בְּרוֹתָה הוּא דָאנוּ
מְלָאכָיא דְמְדָבְרֵין חֻבְּיה
לְאָבָאשָׂא לֵיה דָלָא יְבָלֵין
לְמַעַבֵּד לֵיה אַלְמָלָא טִיבוֹ
וּמְאַן יוֹבֵחַ האי פְּרִשְׁתָא
יוֹבֵחַ, דְבִינוֹ דָאָמֵר וְהַגָּה
שֶׁלֶשֶׁה אֲנָשִׁים נַצְבִּים עַלְיוֹ,
מְהוּ עַלְיוֹ, לְעֵין בְּדִינֵיכָה,
בְּיַוֹן (דף ג ע"ב) דְחַמָּא נִשְׁמַתָּא
דְצִדְיקָיא כֵּה, מָה בְּתִיב
וַיִּמְהַר אָבְרָהָם הָאָהָלה וְנוּ.
מְהוּ הָאָהָלה בֵּית הַמִּדְרָשׁ.
וּמְהוּ אוֹמֵר מַהְרִי שְׁלַשָּׁ
סָאִים, עֲנֵינָן דְקָרְבָּנוֹת,
וְנִשְׁמַתָּא מִתְכּוֹנָת בָּהּ.

אבל זרעא ד' יצחק חולקא
דייעקב לאו הַכִּי,
דכתיב, (בראשית ס) וַיַּתֵּן
אָבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוּ
לִיצָּחָק, דָא חולקא קדישא
דְמַהִימָנָותָא דְאַתְדָּבָק בַּיה
אָבְרָהָם, וַיַּפְקַד מַה הָיָא עַדְבָּא
וְמַה הָיָא סְטָרָא, יַעֲקֹב מַה
בַּתִּיב בַּיה (בראשית כח) וְהַגָּה זֶ
גַּזְבָּעַלְיוֹ. וְכַתִּיב, (ישעה מא)
וְאַתָּה יַעֲקֹב עַבְדִי וְגוּ.
בְּגִינִי כֵּה בְּעֵי לֵיה לְבָר נְשָׁ
לְאַתְמַשְׁכָא בְּתַר קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְלְאַתְדָּבָקָא בַּיה
תְּדִיר דְכתיב, (דברים י) וּבוּ
תְּדָבָק.

תא ח'ז', (תהלים ס) מֵי יַעַלְהָ

נְפָקִין.

אלין אָנוּן בְּרַזָּא דָאֵין סָוִף, כְּלֹהוּ אָתוֹן (טיטלן) מַטְלָבִין בְּרַזָּא דָאֵין
סָוִף. כִּמֵּה דָאָנוּן נְטָלִי לוֹן הַכִּי נִמְיָנִי. אלין סְתִימִין אָתוֹן גַּלְיָין.
וְלֹא גַּלְיָין, הַגִּי טְמִירִין עַל מָה דְשִׁרְיִין אָתוֹן.
תְּשַׁע שְׁמַהּוּ גַּלְיָפָן בְּעָשָׂר, וְאָנוּן קְדָמָה אֲהִיה. (י"ד ח"א) אַדְי"ד (דף

הָרָא הוּא דְבַתִּיב וְאֵל הַבָּקָר
רַיִץ אֶבְרָהָם. וּכְדִין נִיחָא
לְהוּ וְלֹא יְכַלֵּין לְאֶבְאָשָׁא
לִיה.

רַبִּי פְנַחַס פָתָח קָרָא
דְבַתִּיב, (בְמִדְבָּר י) וְהַנָּה הַתְּלִיל
הַגְּנָפָה בְעַם וְבַתִּיב וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת
הַמְּחֻתָּה וְגוּ וְבַתִּיב וְתַעֲצֵר
הַמְּגַפָּה. בְתִיב הַכָּא מַהְרָה
וּבַתִּיב הַתָּם מַהְרָי שֶׁלַשׁ
סָאִים. מָה לְהַלּוּ קָרְבָּנו
לְאַשְׁתּוֹבָא אָפַר בָּאוּ קָרְבָּנו
לְאַשְׁתּוֹבָא.

אָמַר רַבִּי פְנַחַס זָמְנָא חָדָא
חוּינָא אַזְלִי בְאַרְחָא וְעַרְעָית
בִּיה בְאַלְיהָו, אַמְינָא לִיה,
לִימָא לֵי מַר מֶלֶה דְמַעְלִי
לְבָרִיאַתָּא, אָמַר לִיה, קִיִּים
גּוֹרְ קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְעַלְוָה

בָּהָר יְיָ וְגּוֹ. וְלֹבְתָר אַהֲרָן
וּפִירְשָׁ בְקִי כְפִים. דְלֹא עֲבֵיד
בִּידּוֹ טַופְסָא וְלֹא אַתְּתַקְעֵף
בָּהָו בְמָה דְלֹא אַצְטְרִיךְ. וְתוֹךְ
דְלֹא אַסְתָּאָב בָּהָו וְלֹא סָאִיב
בָּהָו לְגֹפְסָא פָאָבוֹן דְמַסְאָבִין
גְּרָמִיָּהוּ בִידִין לְאַסְתָּאָבָא,
וְלֹא הוּא בְקִי כְפִים, וּבָרָא
לְבָב, כְגַוְנָא דָא דְלֹא
אַמְשִׁיךְ רְעוּתִיה וְלֹבְתָה
לְסָטְרָא אַחֲרָא, אַלְאָ
לְאַתְּמַשְׁכָא בְתָר פּוֹלְחָנָא
דְקֹודְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

אֲשֶׁר לֹא נָשָׁא לְש׊וֹא
בְפִשְׁוֹ. נְפִשְׁוֹ כְתִיב
בְפִשְׁיָ קָרִי, וְהָא אַזְקָמוֹת (דף
ק א נ"א) נְפִשְׁיָ דָא נְפִשְׁיָ הָודָה

ק א נ"א) אֲשֶׁר אַדְיִיד. יְדוּיד, אַיִל, אַלְדִיִּים, יְדוּיד, צְבָאוֹת אָדוֹן,
שְׁדָיִיד. (וּמְנַדְּבָן דָא שְׁמָא יְדוּיד ה"א וְא"ו ה"א מִתְפַשֵּׂט כ"ב אֹתוֹת וּרְזָא דְשָׁמָא מַנְצָפָךְ
הַרִּי כ"ז אֹתוֹת, וְדָא הוּא רְזָא יְדוּיד אַלְהִינוּ יְדוּיד אַחֵר. יְהוָה אַלְהִינוּ יְדוּיד הַרִּי יְדוּיד
אֹתוֹת, אַחֵר רְזָא יְגַג אַתְּהָן וּמְנַהָּן יִתְפַשְׂטוּ רְמַח אַבָּרִים (בְמִדְרָשׁ רות אִתָּא, י"ב אַתָּה
דִיחְוֹדָא שְׁמַע וּבְשִׁמְלָיו מְהֻרְמָק) שֵׁם בָּן מַבְרָךְ בָּנָם עַבְרָךְ חִמְשָׁה גְבוּרוֹת וּמְנִיה

קמיה כל אלין מל'אכיא דממן לארכרא חובי דבר נש, די בעדנא דירכריון בני אנשא קרבניה דמניא משה ושיוי לביה ורעותיה בהן, דכלחו ידרפנון ליה לטב.

וועוד בעדנא דיערע מותנא בניי אנשא, קיימא אתגוז וברוזא עבר על כל חילא דשמייא דאי ייעלון בנוהי באראעא בbatis נסיות ובבתי מדשות ויימרון ברעות נפשא ולבא עניינה דקטרת בסמיין דהו לדו לישראל, דיתבטל מותנא מגיינה.

אמר רבי יצחק בא וראה מה בתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותנו עליה אש מעל המזבח ושים

סטרה דמיהימנותא. נפשו דא נפש דבר בש ממש. בגין דבד יפוק מהאי עולם. ונפשיה יסתלק בעובדין דכשרין על מה דיתקאים בהו למייה בין כל אפון קידישין במא דאת אמר, (תהלים קטו) אתה לך לפני יי' בארכות החרים. ובגין דלא נשא לשוא נפשי ישא ברכה מאה יי' וגו.

תא חז, בתר דאתגוז אברהם הויתיב וכאייב, וקידשא בריך הוא שדר לגביה תלת מל'אכין באתגלויא לאקדמא ליה שלם. ואי תימא זהה

יתפשט רוז דחמשין שערי בינה ומנהון יתפשטן ע"ב. הרי רמ"ח אברים עם יי' אלהיכם אמת).

אלין אנון עשר שמהן גליון בסטרהון. וכל הגי שמהן אתגליינו רמ"ח אברים ועאלין בחד ארון הברית, ומאן איהו, שמא דאתקורי אדנ"י. וזה (ד"א רוז) אתגלי השטא לאברהם. (נ"א ידו"ד צבאות ונ"א

קָטְרָתָה. אָמַר לֵיהּ אֱהָרֶן לְמַה.
אָמַר בַּיִת יְצָא הַקָּצֶף מִלְּפָנֵי יְהָוָה.
וְגַוּ. מַה בְּתִיב וַיַּרְא אֶל (דף קא
ע"א) תֹּוךְ הַקְּהָל וְהַגָּה הַחֲלָה
הַגָּנָפְ בְּעַם. וּבְתִיב וַיַּעֲמֹד
בּוּין הַמְּתִים וּבּוּין הַחַיִם
וְתַעֲצֵר הַמְּגֻפָה. וְלֹא יִכְלַל
מְלָאכָא דְמַחְבָּלָא לְשִׁלְטָה
וְגַתְבָּטָלָא מַותְנָא.

רַבִּי אַחֲרָא אָזְלָל לְכַפֵּר טְרַשָּׁא
אַתָּא לְגַבְיָא אֲוֹשֵׁפִיזָה,
לְחַיְשׁוּ עַלְיוֹהוּ כָּל בְּנֵי מַתָּא,
אָמְרוּ גִּבְרָא רְבָא אַתָּא הַכָּא
נוֹיל לְגַבִּיהָ, אָתוּ לְגַבִּיהָ,
אָמְרוּ לֵיהּ לֹא חַס עַל
אוֹבְדָנָא, אָמַר לְהֹו מַהוּ.
אָמְרוּ לֵיהּ דְאַית שְׁבָעָה
יוֹמִין דְשָׁאָרִי מַותְנָא
בְּמַאֲתָא וּכְלָל יוֹמָא אַתְּתַקְפָּ
וְלֹא אַתְּבָטָל.

בְּאַתְּגָלְיָא. וְכִי מַאן יִכְלַל
לְמַחְמֵי מְלָאכִין וְהָא בְּתִיב,
(תהלים כד) עֹזָה מְלָאכִיו
רְוחֹות וְגַוּ. אֶלָּא וְדֹאי חַמָּא
לְזֹן, דְנַחֲתִי לְאַרְעָא בְּגֻונָא
דְבָנִי נְשָׂא, וְלֹא יִקְשֵׁה לְהָ
הָאִי, דְהָא וְדֹאי אֲפָוָן רְוִיחַיִן
קְדִישֵׁין, וּבְשֻׁעָתָא דְנַחֲתִי
לְעַלְמָא מְתַלְבָשִׁין (קמד א)
בְּאוּירִי וּבְיִסּוּדִי דְגּוֹלְמִין,
וְאַתְּחוֹזָוּ לְבָנִי נְשָׂא מִמְּשָׁ
כְּחַיּוֹ דִיּוֹקָנָא דְלַהּוֹן.
וְתָא חֹזֵי, אֶבְרָהָם חַמָּא לְזֹן
כְּחַיּוֹ בְּנֵי נְשָׂא. וְאַפְּ
עַל גַּב דְהַהָה בְּאַיְבָמְמִילָה
נְפָק וְרַהַט אֶבְתְּרִיִּיהָ בְּגִינַ
דְלֹא לְמַגְרָע (מה) דְהַהָה עַבִּיד
מִקְדָּמָת דָנָא.

אֶל אַהֲנָה). **מִיכְאָל** שְׁמָא דִימְנָא דָקָא אֶחָיד וּמְשֻׁמְשָׁא לְשָׁמָא דָא
יְתִיר מְאָפָוָן אַחֲרֵנִין, בְּכָל אַתָּר דְרוֹא דְהָא שְׁמָא תִּמְןָ מִיכְאָל תִּמְןָ
(דף קא ע"ב) **אַסְתָּלִיק** הָא **מִיכְאָל** אַסְתָּלִיק **אֱלֹהִים בְּהָרִי שְׁהִי**.
בְּקָדְמִתָּא שְׁלַשָּׁה אֲנָשִׁים וְאֲגִלִּימָו בְּצִוְרָא דְאוּירָא וְהָוּ אֲכָלִי, אֲכָלִי
וְדֹאי, דְאָשָׁא דְלֹהוּ אֲכָל וְשַׁצִּי כָּלָא וְאַעֲבִיד נַחַת רֹוח לְאֶבְרָהָם. אֲפָוָן

אמר لهו גוויל לבי בנטה
ונתבע רחמי מון קרט
קודשא בריך הוא. עד דהו
אולי, אותו ואמרו פלוני
ופלוני מיתו, ופלוני ופלוני
נטו למות. אמר لهו רבינו
אהא לית עתה לך ימא הבי
דשעתא דחיקא.

אבל אפרישו מנכון ארבעין
בני נושא מאנון חזקאיין
יתיר. עשרה עשרה
לאربعה חקלין ואני
עמכון, עשרה לוייתא
דמאתא, ועשרה לוייתא
דמאתא, וכו' לאربع
וועיתא דמאתא. ואמרו
ברעות נפשzion עניינה
דקטרת בוסמין. קודשא
בריך הוא יהב למשה
ועניינהذكرבנא עמייה.
עבדו בן תלת ומניין ואעברו

אמר רבינו שמעון ודי
כחיזו דמלאכין חמָא
לוזן, מה דכתיב ויאמר
אדני באלאת דלית,
שבינתא הוותה אתיא, ואליין
הוא סמיכין דיליה ופרסייא
לגביה, בגין דאנון גוונין (נא
א) תלת דתחותא. וחמא
השתא בגין דאגוז מה
دلא הוותה חמָי מקדמת דנא
עד לא (דף ק א ע"ב) אטגוז,
בקדרmittא לא הוותה ידע אלא
דאנון בגין נושא, ולבר ידע
דאנון מלאכין קדיישין ואותו
בשליחותא לגביה. בשעתא
דאמרו ליה אייה שרה
אשרך ובשרו ליה בשורת
צחק.

אשא ודי, והחיה אשא. אטפטי בציירא דoirא ולא אתחזי,
וההוא מיכלא אשא מלחתא ואכלא ליה, ואברם מקבל נחת רוח
מהאי.

כיוון דאסטלך שכינתא מה כתיב ויעל אלhim מעל אברהם, מיד
מסטלך בהזיה מיבאל דכתיב ויבאו שני המלאכים סדומה וגו'.

בְּכֶל מְאַתָּא לְאַרְבָּעׁ זְוּיִיתָא
וְהַוּ אָמְרוּ בָּנוֹ, לְבַתֵּר אָמֵר
לְהַו גְּזִיל לְאָנוֹ דָאוֹשִׁיטוֹ
לְמִימָּת אֲפְרִישׁוֹ מְנִיכָּו
לְבַתְּיָהָזָן, וְאָמְרוּ בְּדִין, וּבְדִין
תְּסִימָוּ אָמְרוּ אָלִין
פְּסֻוקִיאָא (בְּמִדְבָּר טז) וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קֹחֶת אֶת
הַמְּחַתָּה וְתַן עַלְיָהָא אַשׁ וְגַנוֹּי
(דף קא ע"ב) וַיַּקְרַב אַהֲרֹן וְגַנוֹּי
וַיַּעֲמֹד בֵּין הַטְּהִיטִים וְגַנוֹּי. וּבָנָן
עַבְדוֹ וְאַתְּבָטֵל מְנִינָהוּ.

שָׁמְעוּ הַהְוָא קָלָא דָאָמֵר
סְתָרָא סְתָרָא קְמִינִיתָא
אָוחֵילוּ לְעַילָא דָהָא דִינָא
דְשָׁמִיא לְאָשְׁרִי הַבָּא דָהָא
יַדְעַי לְבַטְלָא לִיה. חַלְשָׁ
לְבִיהָ דָרְבֵי אָחָא, אַדְמוֹנָה,
שָׁמַע דָאָמְרִי לִיה, בְּדַעַתְּ
דָא עֲבֵיד דָא, זִיל וְאַיְמָא לוֹן

שְׁלַשָּׁה כְּתִיב בְּקָדְמִיתָא וְהַשְׁתָּא תְּרִיז, אֶלָא מִכְּאָל דָאֵיהָו יִמְנָא
אַסְתְּלִיק (קו ב') בְּהַדִּי שְׁכִינָתָא.

מַלְאָךְ דָאַתְּחֹזֵי לְמִנּוֹת נְחַת וְאִגְלִים (לֵיה) בְּאָירָא וְאַתְּחֹזֵי לֵיה וְדָא
אֵיהוּ אֹזְרִיאָל. מַה דָּלָא נְחַת בְּאָלִין דָאָבָרָהָם, נְחַת הַכָּא בְּלָחֹזָה
לְבִשְׁרָא? מִנּוֹת דָאֵתי מְדִין. (דף קב ע"א) וּבָגִין דָלָא חַשִּׁיב בְּאָבָרָהָם לֹא

אֱלֹיו אַתְּוֹן בְּקָנִידָות אִיּוֹן,
וְסִימָן אִיּוֹן, רַמְזָן לְמָה
דָלְעִילָא, רַמְזָן לְקָנִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַנוּ. וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל. פְּתִיבָה הַכָּא הַפְּנִים
בָּאָהָל וּכְתִיבָה הַתָּם (ישועה לט)
אָהָל בָּל יַצְעַן וְגַ�ו. תָא חִזִּי,
כִּיּוֹן דָנְקִיד אִיּוֹן אַמְאָיִ
כְּתִיב לְבַתְּרָא אֵיהָ, אֶלָא בְּגִין
דְּחַבּוּרָא דְּדִכְרָן וּבְנוֹקְבָּא
כְּחַדָּא רַזָּא דְמִהִימְנוֹתָא.
כְּדִין אָמֵר וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל. תִּמְןָן הַנוּ קְשׁוּרָא
דָכָלָא וְתִמְנָן אַשְׁתְּבָח (וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל). אֵיה וְגַ�ו, וְכִי לֹא הָוּ
יַדְעַי מְלָאָכִי עַלְאָיִ דְשָׂרָה
הַפְּנִים בָּאָהָל, אַמְאָיִ פְּתִיבָה

הַיְחֹרוֹן בַּת שׂוֹבָה רְחִיבֵין
אֲנוֹן קְמָאִי. קְם וְאַחֲרָיו לְדוֹ
בַּת שׂוֹבָה שְׁלִימָתָא, וַיַּכְבִּילוּ
עַלְיוֹנוֹ דָּלָא יַתְבִּלְוִין (צד א
(ב) מַאֲוִירִיתָא לְעַלְם,
וְאַחֲלִיפּוּ שְׁמָא דַקְרָתָא
וְקַאֲרָוִן לְהַמְּאַתָּא מְחַסְּיָא.
אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה לֹא דַי לְהַם
לְצַדִּיקִים שְׁמַבְטְּלִין אֶת
הַגְּרָה אֶלָּא לְאַחֲרָ בְּנָ
שְׁמַבְרָכִין לְהַם, תְּדֻעַ לְךָ
שְׁבַן הַיָּא, דְבִיוֹן שְׁהַגְּשָׁמָה
אוֹמְרָת לְגֹוף מַהְרִי שֶׁלַשְׁ
סָאִים וּנוֹי וּכְלָ אֶתְתוֹ הַעֲנִינוֹ
וּמַבְטֵל אֶת הַדִּין, מַה בְּתִיב
וַיֹּאמֶר שׁוֹב אַשׁוֹב אֶלְיךָ
בְּעֵת חִיה הַרִּי בְּרַכָּה.

בְּיוֹן שְׁרוֹאִים אַוְתָה
הַמְּלָאכִים שְׂזָה לְקַח עַצָּה
לִנְפָשׁוֹ, מַה עוֹשִׁים, הַוּלְכִים

בְּתִיב דָּאַל, דָּהָא בְּתִיב, (שופטים יג) אִם תַּעֲצְרַנִּי לֹא אָכַל בְּלִחָמָה.
וּכְתִיב וַיְהִי בְּעַלוֹת הַלְּהָב מַעַל הַמּוֹזְבָּח וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהוָה בְּלִהְבָה הַמּוֹזְבָּח
וְגוֹ. וְהַכָּא וַיַּעַל אֲלָהִים מַעַל אֲבָרָהָם. בְּגַין דִּבְרָה אַסְטָלִיק מִבְּאַל,
וְאַשְׁתָּאָרוּ רְפָאָל וְגַבְרִיאָל.

וְעַלְיוֹנוֹ כְּתִיב שְׁנִי הַמְּלָאכִים סְדוֹמָה, בְּעַרְבָּה, בְּשַׁעַתָּא דְדִינָא פְּלִיאָ

אִיה. אֶלָּא לֹא יִדְעַי בְּהָאִ
עַלְמָא אֶלָּא מַה דָּאַתְּמָסָר
לְהַוּ לְמַבְדָּע.

תָּא חִזְיָה (שמות יב) וּעַבְרָתִי
בָּאָרֶץ מִצְרָיִם אָנִי יְהוָה וּכְיִ
בְּמַה שְׁלִיחִין וּמְלָאכִין אִיתִ
לִיהְיָה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַיָּא,
אֶלָּא בְּגַין דָּאֲנוֹן לֹא יִדְעַי
בֵּין טֶפֶה דִבּוּכָרָא לְהַהְוָא
דָּלָא בְּוּכָרָא בְּרִיךְ קַוְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הַיָּא בְּלִחוּדָיו.

כְּגִוּונָא דָא (יחזקאל ט) וְהַתּוֹית
תָו עַל מִצְחֹות
הַאֲנָשִׁים. וְאַמְאִי צְרִיכִין.
אֶלָּא בְּגַין דָּאֲנוֹן לֹא יִדְעַי,
אֶלָּא מַה דָּאַתְּמָסָר לְזֹן
לְמַבְדָּע (ידע), פְּגַזּוֹן כָּל אֲנוֹן

בְּתִיב דָּאַל, דָּהָא בְּתִיב, (שופטים יג) אִם תַּעֲצְרַנִּי לֹא אָכַל בְּלִחָמָה.
וּכְתִיב וַיְהִי בְּעַלוֹת הַלְּהָב מַעַל הַמּוֹזְבָּח וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהוָה בְּלִהְבָה הַמּוֹזְבָּח
וְגוֹ. וְהַכָּא וַיַּעַל אֲלָהִים מַעַל אֲבָרָהָם. בְּגַין דִּבְרָה אַסְטָלִיק מִבְּאַל,
וְאַשְׁתָּאָרוּ רְפָאָל וְגַבְרִיאָל.

אֲצַל הַרְשָׁעִים לְעֵין בְּדִינָם
וְלֹעֲשֹׂת בָּהֶם מִשְׁפָט הַדָּא
הוּא דְּכֻתִּיב וַיְקִומו מִשְׁמָן
הָאָנָשִׁים וַיְשִׁקְיִפוּ עַל פָּנָי
סְדוּם לִמְקוּם הַרְשָׁעִים
לְעֵשֹׂת בָּהֶם מִשְׁפָט. הַדָּא
הוּא דָאָמַר רַبִּי יְהוֹדָה בֶּן
דָּרְכָו שֶׁל צְדִיק בֵּין שְׁרוֹאָה
שְׁמֻעִינִין בְּדִינוֹ אֵינוֹ
מִרְאָחָר לְשׁוֹב וְלַחֲטָפֵל
וְלַהֲקִירֵב (על) חֶלְבוֹ וְדָמוֹ
לִפְנֵי צִוּרוֹ עד שְׁמַסְתָּלְקִין
בְּעָלֵי הַדִּין מִפְּנָיו.

דִּבְרֵי יְהוָה שָׁאָמַר וַיְשָׁא עִינָיו (דף נ"א)
וַיַּרְא וְהִנֵּה שֶׁלְשָׁה
אָנָשִׁים נָצְבִים עַלְיוֹ, מִה
בְּתִיב בְּגַשְׁמָה, וַיִּמְהַר
אֶבְרָהָם הָאָהָלָה אֶל שְׁרָה.
בְּחַפּוֹז וּבְמַהֲירֹות בְּלֹא שָׁוֹם
הַעֲכָבָה, מִיד מִמְּחֹרֶת

מְלִין הַזָּמִין קָוְדְשָׁא בָּרֵיךְ
הוּא לְאִיתָה עַל עַלְמָא.
וּמְאֵ טַעַמָּא בְּגִין דָקָוְדָשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא אַעֲבָר פְּרוֹזָא
בְּכָלְהוּ רַקְיעִין בְּהַהְיָא מֶלֶת
דָזְמִין לְאִיתָה עַל עַלְמָא.
כְּגֻווָּגָא דָא בְּשֻׁעָתָא
דָמְחַבְלָא אַשְׁתָּבָח
בְעַלְמָא בְעַי בְּרַנְשׁ
לְאַתְּפָסִיא בְּבִיתִיה וְלֹא
יִתְחַזֵּי בְשִׁקָּא בְגִין דָלָא
יִתְחַבֵּל, כִּמְא דָאת אָמַר,
(שמות יט) וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ
מִפְתָּח בֵּיתְךָ עַד בָּקָר. מִבְּיִהוּ
(דיבר ל'אסתְהָרָא, אין, אבל מ'קמי קָוְדָשָׁא
בריך הוא לא (ס"א יְכִיל) בְעַי
לְאַסְתָּרָא. מָה פָתִיב, (ירמיה

עַל עַלְמָא, לְבַתֵּר אַסְתָּלֵק חד וְאַשְׁתָּחַב גַּבְרִיאֵל בְּלַחְזֹדִיה. בְּזָכוֹתֶיה
דָאֶבְרָהָם אַשְׁתָּזִיב לוֹט, וְאֵיתָהוּ אוֹפֵף הַכִּי זָכָה בְּהִגְיָה, וְעַל דָא אָתוּ
לְגַבְיָה, (עד כאן סתרי תורה)